DOMSTOLENS DOM
den 7 mars 1995 *

I mål C-130/91-REV,

ISAE/VP (Instituto Social de Apoio ao Emprego e à Valorização Profissional), bolag bildat enligt portugisisk rätt, Lissabon,

och

Interdata (Centro de Processamento de Dados Ld.ª), bolag bildat enligt portugisisk rätt, Lissabon,

företrädda av Agostinho Amado Rodrigues, advokat, Lissabon, Pç. do Campo Pequeno, 50 - 2° Esq, 1000 Lissabon,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Ana Maria Alves Vieira, rättstjänsten, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos Georgios Kremlis, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,

svarande,

* Rättegångsspråk: portugisiska.

angående en ansökan om resning av ett beslut meddelat av domstolen den 14 januari 1992 i mål C-130/91, ISAE/VP och Interdata mot kommissionen (Rec. s. I-69),

meddelar

DOMSTOLEN

sammansatt av G.C. Rodríguez Iglesias, ordförande, F.A. Schockweiler, P.J.G. Kapteyn, C. Gulmann och P. Jann, avdelningsordförande, och G.F. Mancini, C.N. Kakouris, J.C. Moitinho de Almeida, J.L. Murray (referent), D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch samt H. Ragnemalm, domare,

generaladvokat: P. Léger,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter att ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Genom en ansökan ingiven till domstolens kansli den 11 augusti 1994 har bolagen ISAE/VP (Instituto Social de Apoio ao Emprego e à Valorização Profissional) och Interdata (Centro de Processamento de Dados Ld.ª), i enlighet med artikel 41 i Stadgan för Europeiska ekonomiska gemenskapernas domstol, ansökt om resning (i den svenska versionen av EEG-stadgan benämns detta förfarande framställning om ändring. I domstolens rättegångsregler kallas dock samma förfarande för resning [övers. anm.]) av domstolens beslut av den 14 januari 1992 i mål C-130/91, ISAE/VP och Interdata mot kommissionen (Rec. s. I-69).

2 Genom detta beslut har domstolen avvisat en talan om ogiltigförklaring av ett beslut av kommissionen, antaget vid ett okänt datum, enligt vilket utbetalning har

vägrats av bidrag ur Europeiska socialfonden vilka tidigare har beviljats enligt bidragsansökningarna nr 87.0730/P1, 88.0705/P1 och 88.0706/P1.

3 Till stöd för sin ansökan åberopar sökandena sex handlingar, varav fyra utgör bilagor till resningsansökan och två har skickats senare samt mottagits vid domstolens kansli den 3 oktober 1994. Enligt sökandena har kommissionen på obestämd tid skjutit upp betalningen av de berörda beloppen, beträffande vilka den har vitsordat sin skuld. Sökandena ansöker därför om att domstolen skall besluta att förfarandet i huvudmålet skall återupptas och uppmana kommissionen att svara på resningsansökan eller frivilligt betala de aktuella beloppen.

4 Kommissionen anser att resningsansökan skall avvisas i den mån som de av sökandena åberopade omständigheterna inte framstår som okända för domstolen och den som begär resning på det sätt som avses i artikel 41 i EEG-stadgan.

5 För att bedöma om den aktuella ansökan kan upptas till prövning är det lämpligt att påminna om att enligt lydelsen i artikel 41 första stycket i EEG-stadgan får "ansökan vid domstolen om resning av en dom [...] endast grundas på upptäckten av en omständighet som kan utöva ett avgörande inflytande på ärendets utgång och som före domens meddelande var okänd för domstolen och för den som ansöker om resning". (Faktisk lydelse: Framställning hos domstolen om ändring [...] den som begär ändring [övers. anm.].)

6 Härav följer att ansökan om resning inte är ett rättsmedel för överklagande utan ett särskilt rättsmedel som medger att den laga kraften hos en slutlig dom ifrågasätts med anledning av de omständigheter som utgjorde grund för domstolens avgö-

rande. En resning förutsätter upptäckten av nya faktiska omständigheter som förelåg före meddelandet av domen och som fram till dess var okända såväl för den domstol som meddelat domen som för den part som har begärt resning och som, om domstolen hade kunnat ta dem i beaktande, skulle ha kunnat leda denna till att fälla ett annat avgörande än det som blev utgång i tvisten (se i sista hand domstolens beslut av den 25 februari 1992, C-185/90 P-Rev., Gill mot kommissionen, Rec. s. I-993, punkt 12).

7 De handlingar som sökandena har ingivit till domstolen innehåller dock inte någon ny faktisk omständighet som har förelegat före meddelandet av domen på det sätt som avses i ovannämnda rättspraxis.

8 Av detta följer att det ovan nämnda domstolens beslut av den 14 januari 1992 inte kan utgöra föremål för en ansökan om resning på grundval av den påstådda förekomsten av en ny omständighet.

9 Genom tillämpning av artikel 100.1 i rättegångsreglerna bör därför ansökan om resning av det ovan nämnda domstolens beslut av den 14 januari 1992 avvisas.

Rättegångskostnader

10 Enligt i artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Sökandena är tappande parter och skall därför ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN

1) Ansökan om resning avvisas.

2) Sökandena skall ersätta rättegångskostnaderna.

Rodríguez Iglesias Schockweiler Kapteyn

Gulmann Jann

Mancini Kakouris Moitinho de Almeida

Murray Edward

Puissochet Hirsch Ragnemalm

Avkunnad bakom stängda dörrar i Luxemburg den 7 mars 1995.

R. Grass

Justitiesekreterare

G.C. Rodríguez Iglesias

Ordförande